

ADVENT V OBÝVÁKU - 3. NEDĚLE ADVENTNÍ

„VĚDĚT, KÝM JSME.....“

ÚVOD

Tuto domácí adventní modlitbu se můžeme modlit sami nebo v rodinném kruhu.

Je přednostně určena pro sobotní večer (první nešpory z následující adventní neděle) nebo pro večer nedělní jako příležitost k zapálení nové svíčky na adventním věnci.

Bylo by dobré si předem připravit stůl, ke kterému si sedneme nebo kolem kterého se jako rodina, manželský pár... setkáme. Do středu stolu položíme adventní věnec a zapálíme jen svíčky z předcházejících nedělí. Novou svíčku ponechme prozatím zhasnutou. Připravme si Písmo otevřené na straně s nedělním evangeliem a před sebe si každý položme jakýkoliv předmět, který nám připomíná, kým v Božích očích jsme, jaké jsme v sobě rozpoznali a přijali životní poslání... zač dnes chceme děkovat a zvláště se modlit. Pokud takový předmět nemáme, můžeme si jen na kousek papíru napsat třeba slovo, které nám to připomíná.

Modlíme-li se sami, je dobré číst všechny texty i modlitby nahlas. Pokud je nás kolem stolu více, určíme si, kdo modlitbu povede.

Na úvod můžeme zazpívat buď „*Ejhle, Hospodin přijde...*“ (kancionál 101), nebo si z YouTube pustit další krásnou verzi tradiční adventní písně „*O come, o come, Emmanuel*“ (https://www.youtube.com/watch?v=oW5_ifZBIMs), zavřít oči a jen ji poslouchat, nebo si můžeme nahlas přečíst následující antifonu, která je vstupní antifonou této neděle:

všichni: „Radujte se stále v Pánu, opakují: Radujte se! Pán je blízko.“

Potom uděláme společně znamení kříže stejně jako při bohoslužbě v kostele.

1.: Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého.

ostatní: *Amen.*

1.: Bůh, který je jednotou zahrnující v sobě odlišnost a obohacující různost, ať nám dnes večer dopřeje milost spojit se v této modlitbě se všemi, kteří tvoří jednu rodinu církve s množstvím nejrůznějších a jedinečných povolání, poslání, služeb a obdarování.

ostatní: *Požehnaný jsi, Bože, navěky.*

PROSBA O SLITOVÁNÍ A CHVÁLA

1.: Dnes slavíme třetí neděli adventní. Čtení této neděle k nám promlouvají o Ježíšově i našem poslání zvěstovat radostnou zprávu chudým a opuštěným, těm, kteří jsou v zajetí smutku a hříchu, a také o radosti z Kristovy lásky. Představují nám Jana Křtitele jako člověka vnitřně svobodného, který žije z Boží lásky, a proto také dokáže připravovat cestu Kristu.

Těmi chudými a opuštěnými z dnešních čtení jsme především my sami; my sami jsme těmi, kteří jsou v zajetí smutku a hříchu, sebeobviňování i nesprávného sebepovyšování.

Svou modlitbu zahájíme prosbou o Boží slitování a chválou toho, *který nás miluje věrně a neochvějně a povolává nás. (srov. 1 Sol 5, 24)*

1.: Otče, ty nám prokazuješ svou lásku tím, žeš nám poslal svého jednorozeného Syna, aby se už nikdo necítil osamělý. Odpusť nám všechny chvíle, kdy se před tebou a před lidmi uzavíráme do svého smutku či samoty.

ostatní: *Smiluj se nad námi!*

1.: Kriste, tys přišel, abys nás svým životem jednou provždy zbavil otroctví hříchu. Odpusť nám všechny situace, kdy se vzpomínkami na své chyby a hříchy stále ubíjíme.

ostatní: *Smiluj se nad námi!*

1.: Duchu svatý, ty z nás i dnes tvoříš jednu rodinu Božích synů a dcer. Odpusť nám, když sami sebe, ale i druhé nemilosrdně a bez lásky posuzujeme.

ostatní: *Smiluj se nad námi!*

1.: Chvála tobě, Bože, milosrdný Otče; ty nás nenecháváš napospas našim proviněním a chybám, ale stále nás voláš k novým začátkům.

ostatní: *Chvála a sláva tobě, Otče, navěky!*

1.: Chvála tobě, náš Pane a bratře, Ježíši Kriste; tys nám ukázal, že přijmout Otcovo povolání a poslání znamená prožít svůj život v plnosti a lásce milovaných Božích synů a dcer a skrze radosti a strasti všedních dní dojít do plnosti Božího království.

ostatní: *Chvála a sláva tobě, Pane, navěky!*

1.: Chvála tobě, Duchu svatý, ty k užítku církve a celého světa každému štědře rozdáváš dary a jedinečná povolání; ty nás každého ujišťuješ o tom, že naše služba, byť sebenepatrná, má v tvých očích velkou hodnotu a význam

ostatní: *Chvála a sláva tobě, Duchu, navěky!*

BOHOSLUŽBA SLOVA

Následující žalm může celý přečíst jeden člověk sám nebo se můžeme střídat: jeden z nás čte liché řádky a ostatní sudé.

Žalm 139

Hospodine, ty mě zkoumáš a znáš,

ty víš, když sedám i když vstávám.

Poznáváš mé myšlenky již zdálky;

jdu nebo ležím, ty to určuješ, všímáš si všech mých cest.

Slovo ještě nemám na jazyku: hle, už je znáš, Hospodine, celé.

Obklopuješ mě zezadu i zpředu a kladeš na mě svou dlaň.

Podivuhodná je pro mě tvá znalost, vznešená a nepochopitelná.

Kam se mohu uchýlit před tvým duchem, kam až utěci před tvou tváří?

I kdybych vystoupil na nebe, ty jsi tam, i kdybych ulehl v podsvětí, i tady jsi!

I kdybych si připjal křídla jitřenky a spočinul na nejzazším moři, i tam mě povede tvá ruka a uchopí mě tvá pravice.

I kdybych řekl: „Aspoň temnota mě skryje a noc mě obklopí místo světla“,

ani tma ti nebude tmavá: noc jako den se rozjasní, temno je pro tebe tak jako světlo.

Tys přece stvořil mé ledví, utkal jsi mě v lůně mé matky.

Chválím tě, že jsem vznikl tak podivuhodně, úžasná jsou tvoje díla.

Dokonale znáš mou duši, má podstata ti nezůstala utajena, když jsem byl tvořen v skrytu, spřádán v hlubinách země.

Tvé oči viděly mé skutky a v tvé knize jsou zapsány všechny;

dny byly stanoveny dříve, než jediný z nich nastal.

Jak nedostupné jsou pro mě tvé úradky, Bože, jak nesmírné je jejich množství!

Kdybych je měl sečíst – je jich víc než písku, dojdu-li na konec, pořád jsem u tebe.

Zkoumej mě, Bože, a poznej mé srdce, zkoušej mě a poznej mé smýšlení!

Pohled', zda jdu cestou špatnou, a ved' mě cestou odvěkou!

Do ticha ted' můžeme spontánně opakovat slova nebo celé verše, které nám během modlitby zvláště zazněly nebo se nás dotkly. Pokud bylo některé z „mých slov“ už zopakováno jiným členem rodiny, vyslovím ho přesto znovu.

Evangelium

Před četbou evangelia si všichni můžeme stoupnout a jeden z nás v tichosti zapálí novou svíčku na adventním věnci. Pak se nahlas přečte evangelium (Mk 1,1-8).

Z evangelia podle Jana.

Byl člověk poslaný od Boha, jmenoval se Jan. Přišel jako svědek, aby svědčil o světle, aby všichni uvěřili skrze něho. On sám nebyl tím světlem, jen měl svědčit o tom světle. Toto je Janovo svědectví, když k němu židé z Jeruzaléma poslali kněze a levity, aby se ho otázali: „Kdo jsi?“ Vyznal to a nezapřel. Vyznal: „Já nejsem Mesiáš.“ Zeptali se ho: „Co tedy jsi? Eliáš?“ Řekl: „Nejsem.“ „Jsi ten Prorok?“ Odpověděl: „Ne.“ Řekli mu tedy: „Kdo jsi? Ať můžeme dát odpověď těm, kdo nás poslali. Co říkáš sám o sobě?“ Řekl: „Já jsem hlas volajícího na poušti: 'Vyrovnejte cestu Pánu', jak řekl prorok Izaiáš.“ Někteří z poslů byli farizeové. Ti se ho zeptali: „Proč tedy křtíš, když nejsi ani Mesiáš, ani Eliáš, ani ten Prorok?“ Jan jim řekl: „Já křtím vodou. Mezi vámi stojí ten, koho vy neznáte; ten, který má přijít po mně; jemu nejsem hoden rozvázat řemínek u opánek.“ To se stalo v Betánii na druhé straně Jordánu, kde Jan křtil.

IMPULS

Pokud chceme, můžeme si teď přečíst impuls k dnešnímu evangeliu.

Už podruhé se v nedělním evangeliu setkáváme s Janem Křtitelem. Pokaždé ho vidíme z jiné strany. Dnes jako toho, ve kterém vyvrcholí očekávání a touha Starého Zákona a celého lidstva a začíná to nové: naplnění této touhy v Ježíši Kristu. I jako toho, který odvážně vystupuje a zároveň dokáže ustupovat do pozadí a umenšovat se... Je to člověk, který ví, kým je, a také ví, kým není. Zřejmě má zkušenost s Bohem a s jeho láskou. Nezáleží mu na sobě, a proto se nebojí. Nebojí se ani vystupovat na veřejnosti ani ustupovat do pozadí. Ví o svém velkém povolání a poslání, a ví také o své malosti a o svých slabostech. Prostě ví, že s ním Bůh počítá s takovým, jaký jednoduše je. Pro prvotní církve se stal pravzorem evangelizace, hlásání radostné zvěsti o Ježíši Kristu: nedovolí, aby byl sám považován za mesiáše a spasitele a aby jeho osoba zastínila Ježíše. Zároveň je ale jeho úloha nepostradatelná. Tak se ani my nemusíme „profilovat“ a nesmíme si myslet, že své bližní zachráníme vlastní silou, ale přesto nemusíme rezignovat a můžeme plnit své poslání a stávat se tak nástrojem Boží lásky. A tím se nejspíš staneme, když se necháme Bohem milovat... Tak bude jasné, že to nejsme my, kteří nabízíme řešení, ale Bůh. Nechme na sebe působit Boží pohled: On mě chce... Říká vůči mně ANO bez jakéhokoliv „ale“... Ježíš je Božím ANO ke mně...

Nemusíme pitvat svou minulost a své hříchy. Stačí vidět a přijmout Boží lásku, to nás promění. Někdy nedokážeme mluvit o své víře, o Bohu a o Kristu, protože jsme si vědomí, že náš konkrétní život tomu ještě neodpovídá. Nedívejme se na sebe, ale na Kristovu lásku k nám. Tím naplníme své poslání ukazovat na Ježíše.

Radujme se z Boží lásky k nám, z toho, co nám dal a nadále dává, z poslání, které nám dává, z důvěry, kterou nám tím prokazuje... Pán se na nás a naše blízké dívá jinak než my sami: nevyhledává naši ošklivost, nýbrž vidí krásu svých dětí a jejich povolání milovat...

MODLITBA A SDÍLENÍ

Nyní se posadíme ke stolu, zhasneme v místnosti světla a necháme rozsvícený jen adventní věnec. Do rukou si můžeme vzít předmět, který nám připomíná, kým v Božích očích jsme. Můžeme za to děkovat, jednoduše vyjmenovávat, jak mě Bůh ve své lásce vidí, děkovat za to, k čemu mě v životě povolal, co mi dal. A pak prosit za nové příležitosti k jeho dalšímu poznávání, ale i poznávání sebe a svých blízkých jeho pohledem.

Pokud se modlíme sami, je důležité si tuto situaci v duchu nebo i nahlas připomenout a děkovat za ni.

Příklad modlitby:

- Pane Ježíši, děkuji ti, že mohu prožívat tvoje přijetí ve svátosti smíření, v odpuštění mých blízkých, v mnoha situacích, kdy mě přijímají druzí...
- Pane, děkuji, že smím být, že mne chceš, že mi říkáš ANO bez ohledu na mé chyby, na to, co jsem zpackal...
- Pane, děkuji ti za chvíli ticha, ve které jsem si odpočinul a nechal na sobě spočinout tvůj pohled... bez výčitek a nároků...
- Pane Ježíši, děkuji ti za to, že mi důvěřuješ a svěřuješ do mé péče mé děti, děti ve škole, kolegy v práci...
- Pane Ježíši, děkuji ti, že mohu tvoji lásku roznášet a předávat jednoduchým úsměvem...
- Pane, děkuji ti, že jsi mi do cesty poslal tohoto člověka, který mě povzbudil, když jsem se právě nechal ovládat smutkem nad svým neúspěchem...
- Pane, děkuji ti, že jsem mohl získat jiný náhled na N., s kterým si moc nerozumím, když jsem se za něho modlil a zkusil se na něj dívat tvýma očima...
- Půjď, Pane Ježíši.

Sdílení zakončíme zvoláním:

1.: Sláva Otci i Synu i Duchu svatému,

ostatní: *jako byla na počátku i nyní i vždycky a na věky věků. Amen.*

MODLITBA OTČE NÁŠ

všichni: Otče náš, jenž jsi na nebesích,

posvěť se jméno tvé. Přijď království tvé.

Bud' vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi.

Chléb náš vezdejší dej nám dnes.

A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům.

A neuved' nás v pokušení, ale zbav nás od zlého.

Amen.

ZÁVĚREČNÁ MODLITBA

všichni:

Pane, chválíme tě za tvůj plán lásky s námi. Říkáš nám své ANO a toto ANO opakuješ v každý okamžik. Smíme se nazývat tvými dětmi a skutečně jimi jsme. Utvořil jsi nás takové, jací jsme, každého v jeho vlastní originalitě, s jeho zvláštnostmi dary, takže jsme pestrým společenstvím, do kterého každý přispívá něčím jiným. Pomoz nám překonat naši malátnost a náš strach být takovými, jakými jsi nás utvořil, abychom dokázali žít své poslání: připravovat ti cestu do srdcí svých i svých blízkých, a to především tím, že se na ně budeme dívat tvýma milujícíma očima. Skrze Krista, našeho Pána. Amen.

V rodině se teď můžeme třeba chytnout za ruce nebo kolem ramen a společně prosit o požehnání.

všichni: Na přimluvu Panny Marie, ženy adventu, nám, Bože, uděl své požehnání, chraň nás před každým zlem a doved' nás do plnosti svého království.

1.: Dobrořečme Pánu.

ostatní: *Bohu díky.*

VIDEO - PŘÁNÍ

Bohoslužbu můžeme zakončit ve společenství s ostatními farníky a přáteli tak, že si pustíme krátké video s rozsvícením adventní svíce v jedné z našich farních rodin.

Odkaz na video najdete vždy v sobotu dopoledne na farních webových stránkách:

<http://omifarnostizapad.cz/>

nebo na farním Facebooku: <https://www.facebook.com/omifarnostizapad>